

Oplæg til Bedømmelseskomiteens besøg på Fejø 4. august 2018

Jeg hedder Kirsten Sydendal og er født og opvokset på Fejø. Da jeg var 27 flyttede jeg tilbage til Fejø for at overtage mit barndomshjem sammen med min mand. Det er 20 år siden nu.

Vi kunne hurtigt se at hvis øen skulle overleve, måtte der nye familier til øen og vi etablerede en Bosætningsgruppe, fik lavet en hjemmeside for øen, vi lavede Åben Ø-arrangementer og begyndte at skrive portrætter af os selv og de liv vi levede. Det gav en tydelig befolkningstilvækst. Siden har der været op- og nedture på øen, men kampgejsten og sammenholdet har altid været der. Fejø har evnet at køre to spor: At tage ansvar for egen udvikling med projekter som Pæreskuderne, Fejø Mølle, fejoe.dk, Æblets Dag, Fejø Kammermusikfestival, fællesspisning og masser af andre store og små initiativer drevet af private og foreninger. Og samtidig at føre en dialog med kommunen om de ting vi mener de ikke kan skubbe over på os øboer alene, dvs. færge, skole, ældrepleje, vedligehold af veje og de to havne. Det tror jeg har været en af årsagerne til vores succes. At vi har kæmpet både for udvikling og gjort modstand mod afvikling på én og samme tid. Og at vi på en eller anden måde har kunnet holde det adskilt. At vi har bygget op og haft fokus på atvirkeliggøre store visioner med vores egne kræfter og ideer, også selvom tiderne og tendenserne uden for øen mere pegede mod nedsmeltning og afvikling.

Det der har hjulpet, tror jeg, har været en bevidsthed om kommunikation og synliggørelse. Vi har haft det interne Fejøblad siden 70'erne. Det udkommer hver 8. uge og binder os sammen på en måde som er helt uvurderlig. Vi har også vores mailingliste, som binder øen sammen fra minut til minut, men Fejøbladet er mere en vejviser, en kalender og også en krønike. Vi skriver sammen vores historie på Fejø, og det får vi en tydelig følelse af, når vi læser Fejøbladet. Jeg tror bladet har haft en stor - og nogle gange lidt overset - betydning for fællesskabet, sammenhængskraften og den fælles historiefortælling på øen. Et er at gøre ting sammen, et andet er at fortælle, læse og hele tiden blive mindet om, at vi gør ting sammen. Det ene kan ikke leve uden det andet. Det giver mening at samarbejde for det fælles bedste, når man ser et resultat og samtidig får synlighed og anerkendelse for det. Det giver inspiration, det skaber identitet og starter en selvforstærkende kraft, der giver andre lyst til også at deltage og bidrage.

For ti år siden blev kontrasten mellem det mindset jeg oplevede på Fejø og det jeg oplevede på Lolland så stor, at jeg tænkte at der måtte gøres noget. Jeg startede derfor kvindenetværket QLF

sammen med en lille gruppe andre kvinder, og det var netop QLF der senere satte Lolland-Falster Lovestorm i gang, som I måske har hørt om. Lovestormen kører stadig og arbejder præcis med det som vi altid har været gode til på Fejø, nemlig at holde optimismen og stoltheden oppe ved hele tiden at minde os selv om alt det vi kan, i stedet for at være afventende, se tiden og udviklingen an, fremskrive vores egen afvikling og udelukkende lægge vores skæbne i hænderne på kommunen.

Lolland-Falster Lovestorm har forløst en kærlighed til Lolland-Falster som måske har ligget latent, men som borgerne i dag er ekstremt bevidste om, og som rammer tusinder af mennesker hver eneste dag. Jeg siger det ikke så tit, men vil gerne stå ved det en dag som i dag: Mit bidrag til Lovestormen bunder dybt i en inspiration, som jeg henter fra Fejø og det mønsterlokalsamfund, som jeg er en del af. Uden Fejø og den tro på hvad man kan udrette sammen med bare en lille flok andre mennesker der tror på det samme som en selv, ville Lolland-Falster Lovestorm ikke være hvad det er i dag. Vi er slet, slet ikke færdige, og når jeg arbejder så indædt med at fortælle de gode historier, er det også fordi jeg håber at vi via Lovestormen kan sprede Fejø-ånden og det at have virkelyst og en positiv selvbevidsthed til resten af Lolland-Falster, ja til resten af verden.

På Fejø har jeg lært at man skal være den forandring man selv ønsker at se i verden. Vi har evnet at lave en masse forandringer og vi har fortalt omverden om dem. Konflikterne og Janteloven kender vi også, men alt det har fået mindre plads udadtil. Og det har givet gevinst. Vi har startet en positiv cirkel, og vi har evnet at spille hinanden gode. Det giver et godt omdømme, som tiltrækker nye stærke kræfter. Det tror jeg er Fejø's hemmelighed og forklaringen på vores succes. Vi har kommunikeret at der på Fejø er masser af mennesker at lave forandringer og ændre verden sammen med. Vi er en meget broget flok, der ikke tilhører ét parti eller én ideologi eller én samfundsklasse. Sådan et sted – med sådan en frihed og sådan et frisind – er måske noget af det som mennesker søger allermost i dag, og derfor tror jeg mere end nogensinde, at Fejø lige nu har en meget stor fremtid foran sig.